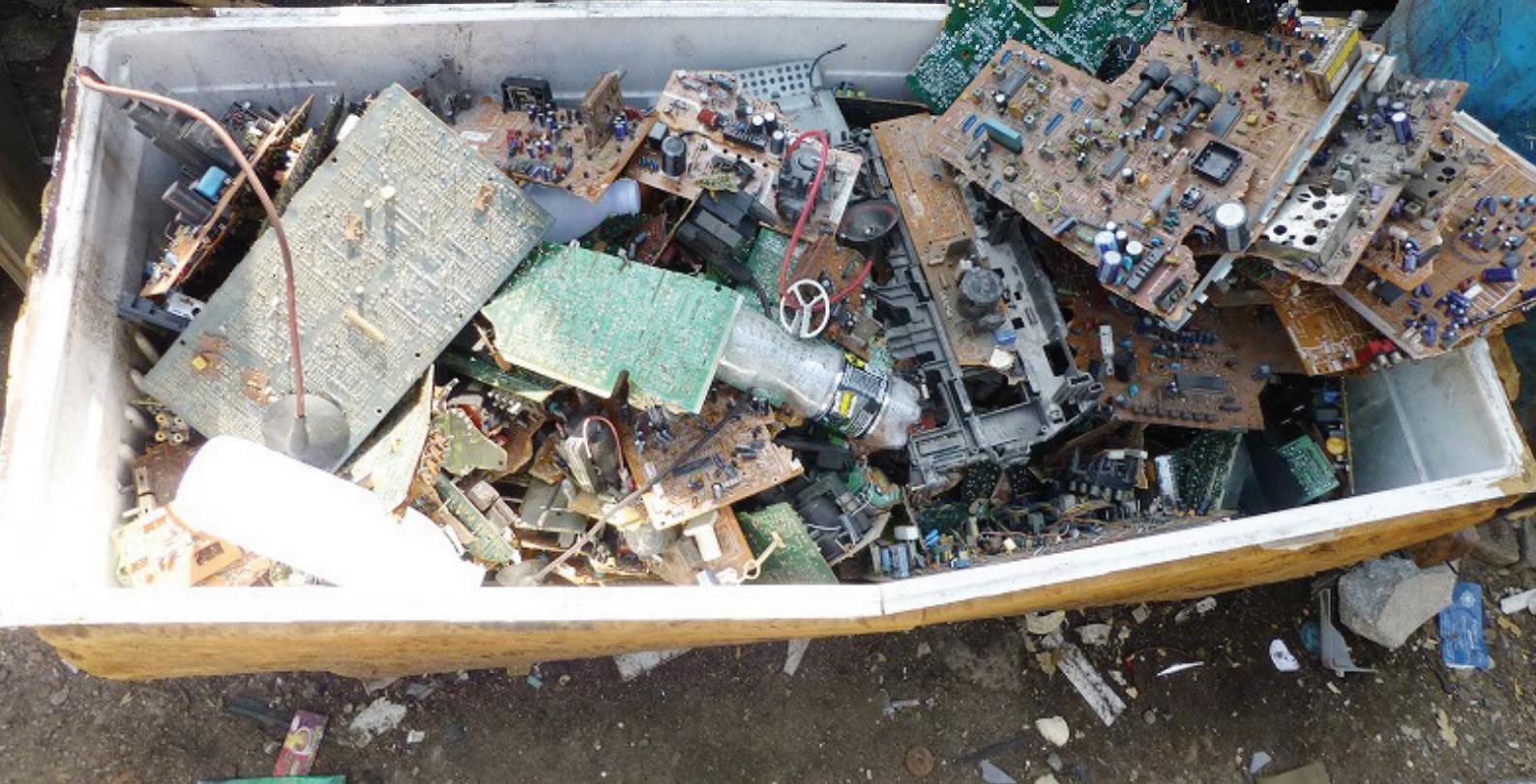

ลักษณะการปนเปื้อนของโลหะหนักในพื้นที่ชุมชน คิดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ กรุงเทพมหานคร

ดร. ศีลาวุช ดำรงศิริ *

บทนำ

ขยะอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic waste, E-waste) หรือซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ (Waste Electrical and Electronic Equipment: WEEE) มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี ตามปริมาณการอุปโภคที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรและอัตราการใช้งานที่สูงของอุปกรณ์ ขยะอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้มีโลหะที่สามารถนำมารีไซเคิลได้หลายชนิด เช่น ทองแดง ตะกั่ว และเหล็ก ทำให้เกิดการประกอบอาชีพการคัดแยกเอาโลหะเหล่านั้นออกมายайในหลายประเทศทั่วโลก ประเทศไทย การแยกโลหะมีค่าจากขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ถูกจัดการโดยกลุ่มนบุคคลทั่วไปในระดับครัวเรือน หรือโรงแยกชั้นส่วนขนาดเล็ก ซึ่งไม่ได้กระทำโดยวิธีการจัดการที่เป็นมาตรฐาน ทั้งนี้ แหล่งคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ที่สุดตั้งอยู่ในประเทศจีน ในเมือง Guiyu และเมือง Longtang ในจังหวัด Guangdong และเมือง Taizhou จังหวัด Zhejiang (Puckett, 2003; Robinson, 2009) สำหรับในประเทศไทย มีชุมชนที่ประกอบอาชีพคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์กระจายอยู่หลายแห่งทั่วประเทศ เช่น พื้นที่ชุมชนทอย่างอำเภอเมืองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ (เพลย์โนม แซ่ตั้ง และคณะ, 2552) และชุมชนที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองของกรุงเทพมหานครอย่าง "ชุมชนเสือใหญ่" ซึ่งอยู่ในซอยบรีชาวดี 36 เขตจตุจักร (ศีลาวุช ดำรงศิริ, 2558)

การตรวจสอนการปนเปื้อนของโลหะหนักในดินในพื้นที่คัดแยกยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ชุมชนเสื่อให้จาก การศึกษาที่ผ่านมา พบว่า โลหะหนักที่ปนเปื้อนสูง ได้แก่ ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี และนิกเกิล (ศีลารุช ดำรงค์ธี, 2558) โดยอ้างอิง กับค่า Intervention value (VROM, 2009) โดยบ่งบอกถึงระดับการปนเปื้อนที่สูงและควรได้รับการพิจารณาเพื่อการ นำบด และพบว่า ความเข้มข้นของทองแดง ตะกั่ว และนิกเกิล ทั้งในส่วนของดินฝุ่น (ขนาดอนุภาค <0.063 มิลลิเมตร) และดินหยาบ (ขนาดอนุภาค 0.063–2 มิลลิเมตร) (การแบ่งขนาดดินตามเกณฑ์ของ Wentworth, 1922) มีค่าไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญ ($p=0.05$) (ศีลารุช ดำรงค์ธี, 2559) ซึ่งคาดว่า การปนเปื้อนไม่ได้เป็นไปแต่เพียงในลักษณะของการสะสม บนผิวดินเดียว แต่อาจเป็นไปในลักษณะที่เม็ดดินบางส่วนนั้นเอง เป็นเศษโลหะ ซึ่งเกิดจากการถูกกัดกร่อนหรือชะล่าย ผ่านกระบวนการการต่างๆ ในธรรมชาติจนมีขนาดเล็กลงจนเป็นฝุ่น หรือละลายออกมากที่จะน้ำของน้ำที่ละหายน้ำปนเปื้อนไปยังดินฝุ่น โดยดินฝุ่นนี้เอง เป็นส่วนหนึ่งของฝุ่นละอองที่นับเป็นสารเเหคุหลักที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในพื้นที่ ทั้งนี้ การประเมิน ความเสี่ยงด้วยสุขภาพเฉพาะในส่วนของการปนเปื้อน เข้าสู่ร่างกายผ่านทางปาก พบว่า ทองแดงซึ่งเป็นโลหะที่เป็นพิษน้อย กลับมีค่า Chronic daily intake (CDI) เกินกว่ามาตรฐานต่างๆ ที่กำหนดไว้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก ส่วนตะกั่ว นั้นพบว่า มีค่า CDI ที่สูงและเกินระดับที่กำหนดไว้ในมาตรฐานต่างๆ

แม้ว่า ดินรายจากโลหะหนักที่ปนเปื้อนอยู่ในดินในพื้นที่ เมืองอย่างชุมชนเสื่อให้ จะก่อให้เกิดความเสี่ยงหลักๆ แต่เพียงการรับเอาสารพิษเข้าสู่ร่างกายผ่านทางปาก และไม่พนการแพร่กระจายไปยังพื้นที่ข้างเคียง แต่ในกรณีศึกษาอื่นๆ พบการปนเปื้อนไปสู่พื้นที่รอบด้าน (Leung et al., 2006; Jun-hui and Hang, 2009; Zhang et al., 2014; Wu et al., 2015) รวมถึงภาคเกษตรกรรม จนปนเปื้อนไปยังผลิตผลต่างการเกษตร (Fu et al., 2008; Jun-hui and Hang, 2009; Li et al., 2011b; Luo et al., 2011; Zhenget al., 2013; Zhuang et al., 2013) นอกจากนี้ การศึกษารูปแบบของโลหะ หนักเหล่านี้ในพื้นที่เผายะและกองชาก พบว่า ส่วนมากอยู่ในรูปคงตัว (Luo et al. 2011) จากประเด็นต่างๆ ข้างต้น ทำให้เกิดเป็นคำแนะนำว่า เศษโลหะเหล่านี้นักการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรจนไปสะสมอยู่ในพื้นที่ได้ ดังนั้นรูปแบบ ของโลหะหนักที่ปนเปื้อนอยู่ในเม็ดดินเหล่านั้น จึงเป็นประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผลการศึกษา พบว่า ความเข้มข้นของโลหะหนักในเม็ดดินฝุ่นและเม็ดดินหยาบมีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งหากมีสารเเหคุจากการเปลี่ยนแปลง รูปแบบผ่านกลไกต่างๆ ตามธรรมชาติตามที่คาดไว้ (ศีลารุช ดำรงค์ธี, 2559) โลหะหนักเหล่านั้นก็จะอยู่ในรูปแบบที่ แตกต่างกัน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจรูปแบบของโลหะหนัก (Cu, Zn, Pb, Ni) ที่ปนเปื้อนอยู่ในเม็ดดิน ขนาดเล็กและใหญ่ ในพื้นที่คัดแยกยะอิเล็กทรอนิกส์ ชุมชนเสื่อให้

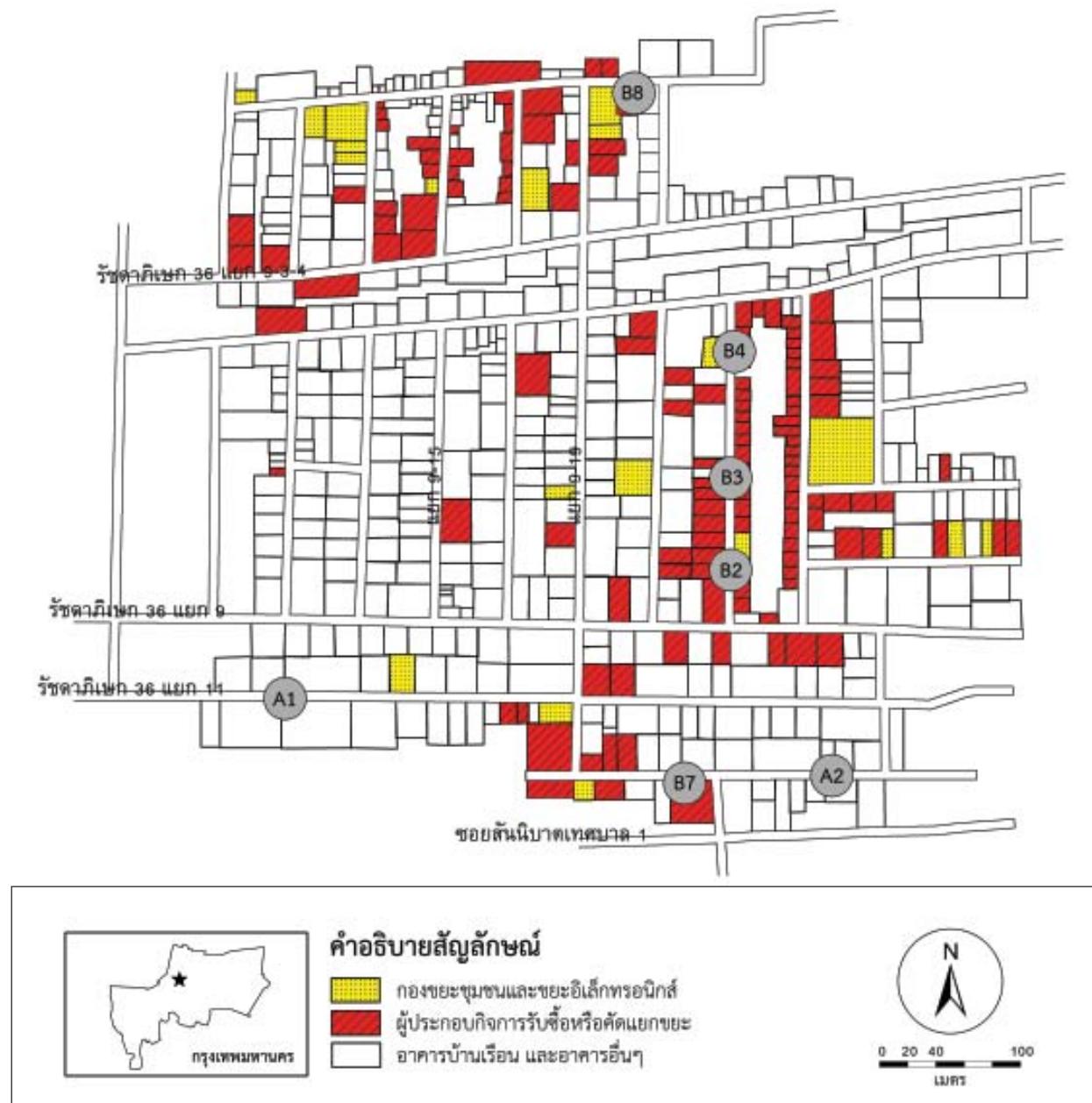
วิธีการศึกษา

พื้นที่ศึกษา การเก็บตัวอย่าง และการเก็บรักษา

ดินตัวอย่าง เป็นดินตัวอย่างชุดเดียวกับการศึกษาของ ศีลารุช ดำรงค์ธี (2559) ซึ่งเป็นการเก็บตัวอย่างแบบผสม โดยเก็บตัวอย่างดินจากหลายๆ จุดในแต่ละบริเวณที่กำหนดไว้มาผสมกัน โดยเก็บตัวอย่างผิวดินที่ความลึกไม่เกิน 10 เซนติเมตร ใส่ถุงพลาสติกปิดสนิทเพื่อนำมาจัดเตรียมในห้องปฏิบัติการ จุดเก็บตัวอย่างแสดงได้ดังรูปที่ 1 โดย A เป็น ตัวอย่างดินที่ไม่ปนเปื้อน และ B เป็นตัวอย่างดินที่ปนเปื้อน

การศึกษานี้ได้แยกดินออกเป็น 2 ส่วน คือ เม็ดดินหยาบและเม็ดดินละเอียด โดยในที่นี้ คือ หมายถึง วัตถุเนื้อดินที่มีขนาดเล็กกว่า 2 มิลลิเมตร ซึ่งจะประกอบไปด้วย ทราย (sand) ทรายแบ่ง (silt) และ ดินเหนียว (clay) ซึ่ง เม็ดดินที่มีขนาดใหญ่กว่า 0.063 มิลลิเมตร จะเรียกว่า ทราย โดยในที่นี้จะเรียกว่า “เม็ดดินหยาบ” และเม็ดดินที่เล็กกว่า 0.063 มิลลิเมตร เป็นส่วนของทรายแบ่งและดินเหนียว โดยในที่นี้จะเรียกว่า “เม็ดดินละเอียด” (การแบ่งขนาดดินตาม เกณฑ์ของ Wentworth, 1922) โดยการเตรียมตัวอย่างดินในการศึกษานี้ ประยุกต์มาจาก Guideline on Laboratory Analysis of Potentially Contaminated Soils (NEPC, 2011) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการแยกเศษหินกรวดหรือ ในไม้และวัสดุอื่นๆ ที่ไม่ใช่ดินออกแล้ว จึงนำตัวอย่างดินไปลดขนาดและผสมตัวอย่างให้เป็นเนื้อเดียวกัน (Homogenising)

โดยมีขั้นตอนคือ 1) แยกเศษวัสดุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ดินออกโดยการใช้มือ 2) อบในตู้อบที่สะอาดที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส จนตัวอย่างแห้งจะแห้ง 3) ลดขนาดตัวอย่าง (Grinding) ด้วยการบดด้วยภาชนะที่สะอาด 4) นำตัวอย่างที่บดแล้วไปร่อนด้วยตะแกรง (Sieving) ที่ขนาดช่องเปิด 2 มิลลิเมตร เพื่อคัดเอาตัวอย่างเฉพาะที่มีขนาดเล็กกว่า 2 มิลลิเมตรเก็บไว้ 5) นำตัวอย่างดินที่ได้มาผ่านการร่อนช้าด้วยตะแกรง (Sieving) ที่ขนาดช่องเปิด 0.063 มิลลิเมตร เพื่อคัดแยกเอาตัวอย่างที่มีขนาดเล็กกว่า 0.063 มิลลิเมตร และตัวอย่างดินขนาด 0.063–2 มิลลิเมตร ออกจากกัน 6) เก็บตัวอย่างไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการปนเปื้อน

รูปที่ 1 จุดเก็บตัวอย่างดินในพื้นที่ศึกษา

การศึกษารูปแบบของโลหะหนักด้วยการสกัดแบบ BCR

โลหะหนักที่ศึกษา ได้แก่ ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี และนิกเกิล การวิเคราะห์หาปริมาณโลหะหนักและรูปแบบ โลหะหนักจะใช้วิธีการสกัดด้วยเทคนิคการสกัดลำดับส่วน (Sequential extraction) ซึ่งทุกการทดลองจะทำ 3 ชั้้า การสกัดลำดับส่วนถูกประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาสัดส่วนของโลหะหนักในรูปต่างๆ ซึ่งสามารถใช้บ่งชี้ความเป็นไปได้ของการแพร่กระจายของโลหะหนักต่างๆ ภายใต้สภาพแวดล้อมต่างๆ กัน โดยในที่นี้ได้เลือกใช้วิธีที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย European Community Bureau of Reference หรือ นิยมเรียกสั้นๆ ว่า วิธีสกัดแบบ BCR ทั้งนี้ วิธีการสกัดลำดับส่วนแบบ BCR นี้ ได้รับการทดสอบแล้วว่าสามารถใช้กับโลหะหนักทั้ง 4 ชนิดนี้ได้ และสำหรับปริมาณโลหะหนักรวมจะพิจารณาจากผลที่ได้จากการสกัดแบบ BCR แต่ละส่วนรวมกัน โดยมีวิธีการโดยย่อ คือ

การสกัดลำดับที่ 1 (โลหะหนักในรูปที่ชัลลารอยอกน้ำได้ง่าย) ทำการสกัดด้วยสารละลาย Acetic Acid 0.11 มิลลาร์ โดยเบี่ยงไห้ผ่านกันเป็นเวลา 16 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง การสกัดลำดับที่ 2 (โลหะหนักในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส) ทำการสกัดด้วยสารละลาย Hydroxylamine hydrochloride 0.1 มิลลาร์ ที่ปรับเป็น pH 2 ไว้แล้วด้วยกรดไนตริกโดยเบี่ยงไห้เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง การสกัดลำดับที่ 3 (โลหะหนักในรูปที่จับอยู่กับสารอินทรีย์) สกัดโดยใช้สารละลาย 30% H_2O_2 โดยทึ่งไว้ให้เกิดปฏิกิริยา 1 ชั่วโมง โดยเบี่ยงด้วยมือเบาๆ เป็นบางครั้ง จากนั้นนำไปให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส 1 ชั่วโมง จากนั้นเติมสารละลาย Ammonium Acetate 1.0 มิลลาร์ ที่ปรับเป็น pH 2 ไว้แล้วด้วยกรดไนตริก และนำไปเบี่ยงไห้เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง การสกัดลำดับที่ 4 (โลหะหนักในรูปที่คงตัว) การสกัดลำดับนี้เป็นลำดับสุดท้ายโดยการย่อยด้วยกรดร้อน ซึ่งตามวิธีมาตรฐานนี้การใช้กรดไฮโดรฟลูออริก (Hydrofluoric) ร่วมด้วย แต่เนื่องจากความเป็นอันตรายอย่างมากของกรดดังกล่าวรวมถึงความเสี่ยงต่อการเดียหายของอุปกรณ์วิเคราะห์ขั้นสูง ดังนั้นการย่อยในลำดับนี้จะใช้การย่อยดินด้วยวิธีนาโนกรด EPA 3051A ซึ่งเป็นการย่อยด้วยสารละลายกรด Aqua regia ที่ผสมเข้าหากกรดไนตริกเข้มข้น 3 มิลลิลิตร และกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 9 มิลลิลิตร และให้ความร้อนโดยใช้เครื่อง Microwave Digester ที่อุณหภูมิ 175 องศาเซลเซียส ซึ่งจะสามารถย่อยสารต่างๆ ที่เกิดจากการปนเปื้อนของน้ำได้ทั้งหมด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษารูปแบบของโลหะหนักในดินปนเปื้อนจากการคัดแยกยะอิเล็กทรอนิกส์

โลหะหนักในรูปแบบต่างๆ จากการสกัดลำดับส่วนด้วยวิธีแบบ BCR สามารถแบ่งรูปแบบของโลหะออกมาได้ 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปที่ชัลลารอยอกน้ำได้ 2) รูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส 3) รูปที่จับอยู่กับสารอินทรีย์ และ 4) รูปที่คงตัว โดยความคงตัวของโลหะหนักในรูปแบบต่างๆ นั้นเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

การสกัดลำดับส่วนสามารถใช้อัตราถึงความเป็นไปได้ในการเคลื่อนตัวของโลหะหนักผ่านการพิจารณารูปแบบของโลหะหนักแบบต่างๆ ที่สามารถถูกปลดปล่อยออกจากภายในได้สภาพแวดล้อมต่างๆ กัน (Filgueiras et al, 2002) ได้แก่ โลหะหนักที่อยู่ในรูปที่ชัลลารอยอกน้ำได้ง่าย (F1) ซึ่งอยู่ในรูปไอออนที่ปะปนอยู่ในน้ำในดิน และในรูปที่จับอยู่กับคาร์บอนเนตซึ่งสามารถถูกชะออกน้ำได้โดยง่ายด้วยการแยกเปลี่ยนไอออน หรือในสภาพแวดล้อมที่เป็นกรดอ่อนๆ เช่น ฝนกรด หรือกรดที่เกิดจากการย่อยสลายจากอินทรีย์ในสภาพไร้อากาศที่ทำให้кар์บอนเนตเกิดการสลายตัว เป็นต้น โลหะหนักที่อยู่ในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส (Fe and Mn oxide bound, F2) ซึ่งเป็นออกไซด์ที่มีอยู่มากในสภาพแวดล้อมบนพื้นผิวโลก เช่น ในดินและตะกอนต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่โลหะหนักมักไปจับติดอยู่โดยกลไกต่างๆ ได้แก่ การแยกเปลี่ยนประจุ การตัดตะกอนร่วม การเกิดสารประกอบเชิงช้อนบนพื้นผิว และการดูดซับทั้งบนพื้นผิวและรูพรุน ซึ่งออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสเหล่านี้จะเสียสภาพและทำให้โลหะหนักหลุดออกน้ำได้เมื่อสภาพแวดล้อมอยู่ในสภาพไร้อากาศ โลหะหนักที่อยู่ในรูปที่จับอยู่กับอินทรีย์ต่างๆ (organic bound, F3) ผ่านการสะสมผ่านห่วงโซ่ออาหาร หรือการเกิดสารประกอบเชิงช้อน ซึ่งโลหะหนักในรูปนี้สามารถหลุดออกน้ำได้เมื่อเกิดการย่อยสลายสารอินทรีย์เหล่านี้ในสภาพมีอากาศ นอกจากนี้โลหะหนักในกลุ่มนี้ยังรวมถึงโลหะหนักในรูปชัลลาร์ด้วย โลหะหนักที่

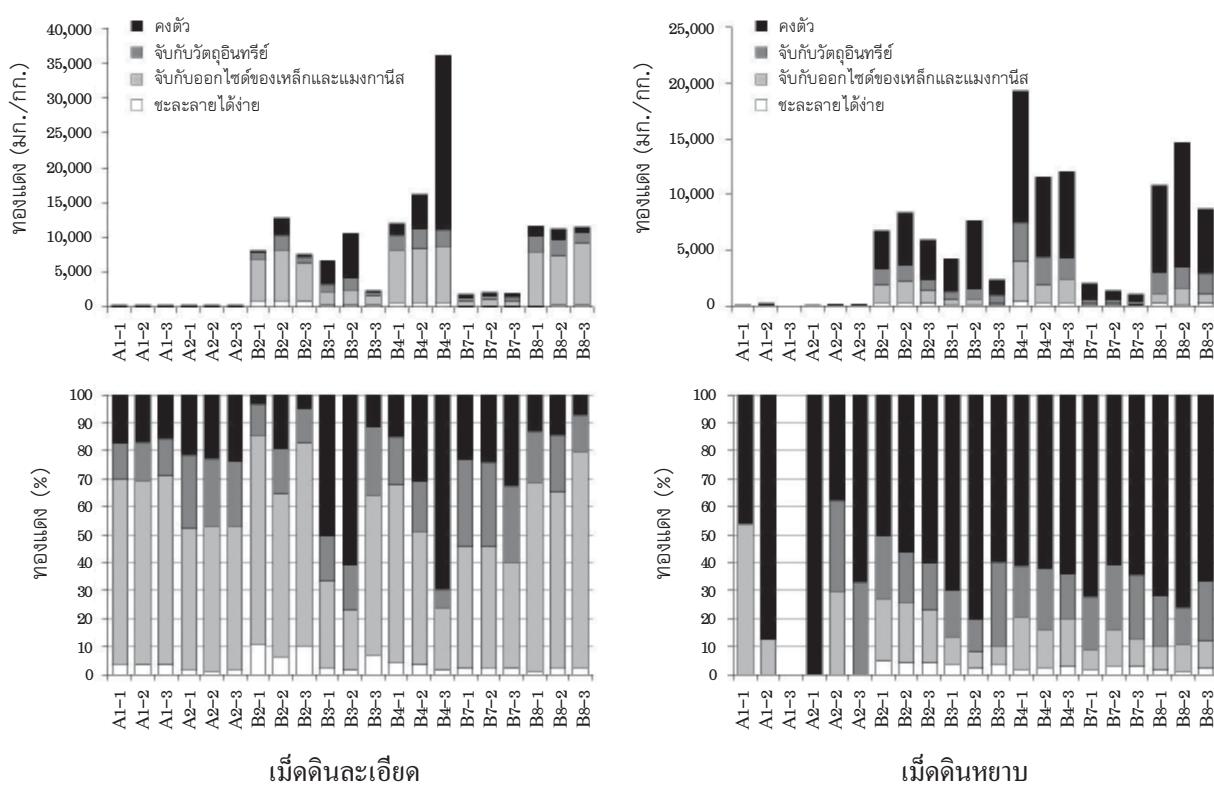
อยู่ในรูปที่คงตัว (F4) เป็นโลหะที่เหลือจากการสกัดต่างๆ ข้างต้น ซึ่งมักอยู่ในรูปของหินแร่ แต่ในที่นี่คาดว่าอยู่ในรูปของชิ้นโลหะที่เกิดขึ้นจากการคัดแยกเบบี้เล็กทรอนิกส์ โลหะในรูปนี้ก่อตัวและยากต่อการถูกชะลามา

ผลการสกัดลำดับส่วนของทองแดง ตะกั่ว สังกะสี และนิกเกิล แสดงไว้ดังรูปที่ 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ โดยผลการทดลองไม่พนความแตกต่างที่เด่นชัดของรูปแบบของทองแดง ตะกั่ว และสังกะสีในдинเป็นปี่อนและдинใหม่ปี่อน รูปแบบของทองแดงในเม็ดดินหยาบส่วนมากอยู่ในรูปคงตัว (มากกว่า 60%) ในขณะที่รูปแบบของทองแดงในเม็ดดินจะเอียดส่วนมากอยู่ในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส ทั้งนี้ สัดส่วนของทองแดงในรูปที่ชะลามาได้จำกัดมากทุกๆ ตัวอย่าง

ตะกั่วในเม็ดดินหยาบกระเจาอยู่ในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส รูปที่จับกับวัตถุอินทรีย์และรูปคงตัว ในขณะที่ตะกั่วในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมากจนกลายเป็นรูปแบบหลักในเม็ดดินเอียด ส่วนตะกั่วในรูปที่ชะลามาได้จำกัดมากหรือตรวจไม่พบในบางตัวอย่าง (< 2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

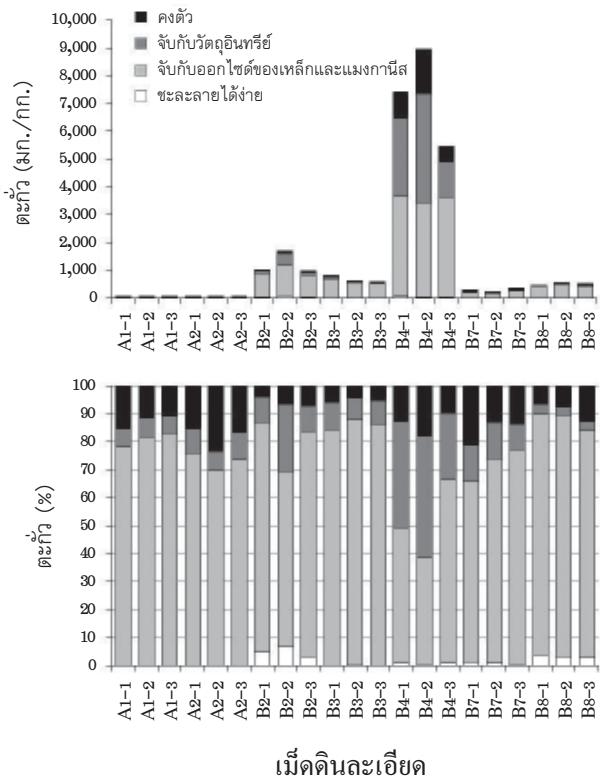
สังกะสีในдинหยาบกระเจาอยู่ในรูปแบบ โดยพบในรูปที่ชะลามาได้จำกัดและรูปคงตัว มากกว่าในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสและรูปที่จับกับวัตถุอินทรีย์ โดยสังกะสีในเม็ดดินจะเอียดจะอยู่ในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสเป็นหลัก

นิกเกิลในรูปที่ชะลามาได้จำกัดมากคล้ายกับทองแดงและตะกั่ว รูปแบบของนิกเกิลในдинใหม่ปี่อนในเม็ดดินหยาบอยู่รูปคงตัวทั้งหมด ส่วนในдинจะเอียดส่วนมากอยู่ในรูปคงตัว และรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสทั้งนี้ ตรวจไม่พบนิกเกิลในรูปที่ชะลามาได้จำกัด (< 2 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม) ส่วนในdinเป็นปี่อน นิกเกิลในเม็ดดินหยาบส่วนมากอยู่ในรูปคงตัว และกระเจาตัวอยู่ในรูปอื่นๆ เล็กน้อย ส่วนในเม็ดดินจะเอียดมีสัดส่วนของนิกเกิลในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสเพิ่มขึ้นมาก จนใกล้เคียงกับรูปคงตัวจนกลายเป็นรูปแบบหลัก

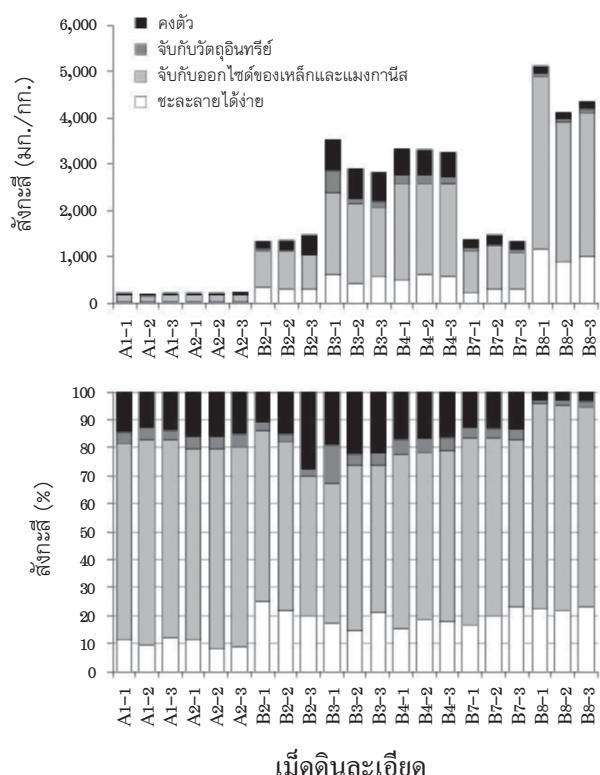
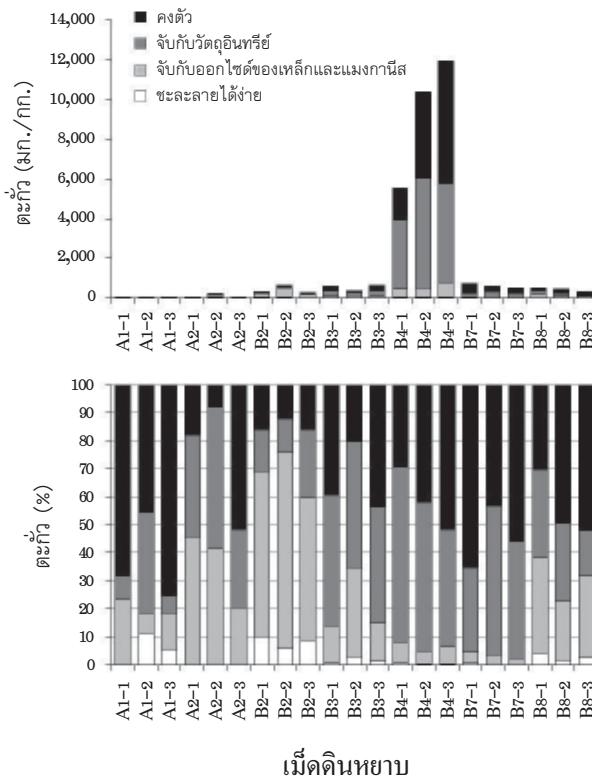

รูปที่ 2 ผลการสกัดลำดับส่วนแบบ BCR ของทองแดง

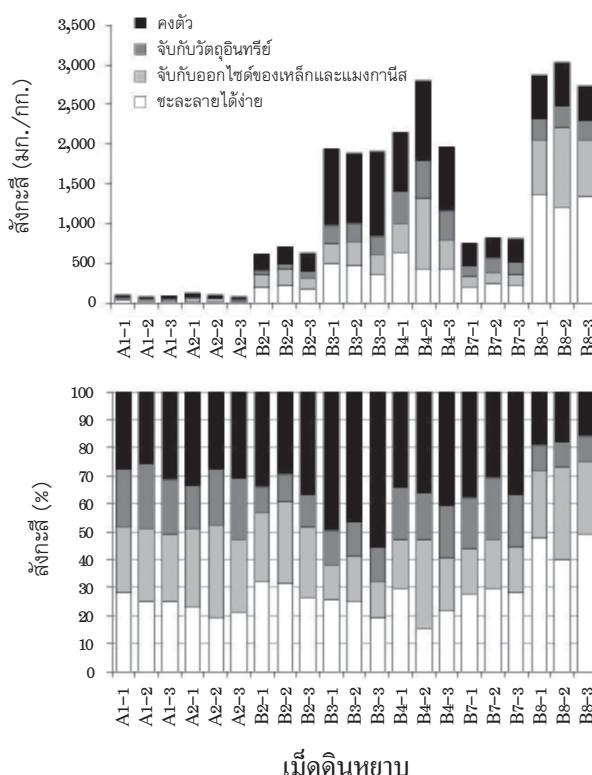
รูปบนแสดงผลแบบความเข้มข้น รูปล่างแสดงผลแบบเบอร์เช็นต์

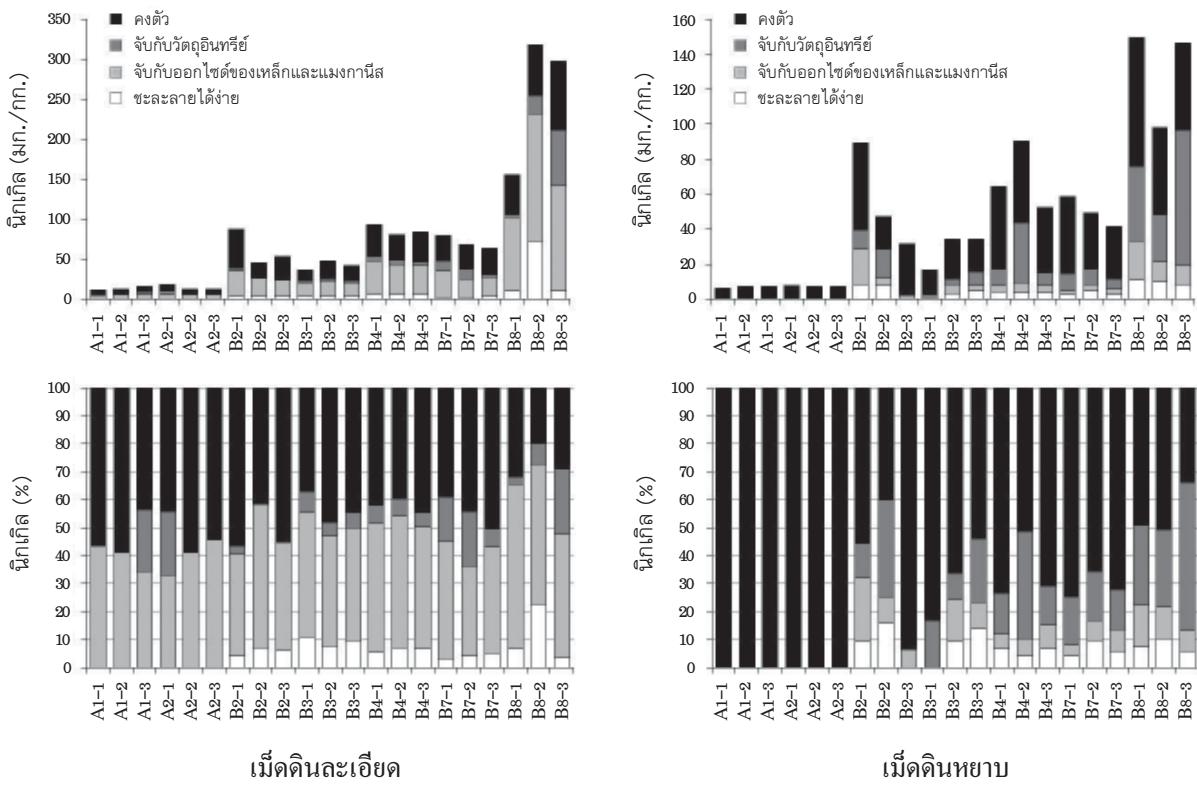

**รูปที่ 3 ผลการสกัดลำดับส่วนแบบ BCR ของตะ瓜
รูปบนแสดงผลแบบความเข้มข้น รูปล่างแสดงผลแบบเปอร์เซ็นต์**

**รูปที่ 4 ผลการสกัดลำดับส่วนแบบ BCR ของสังกะสี
รูปบนแสดงผลแบบความเข้มข้น รูปล่างแสดงผลแบบเปอร์เซ็นต์**

รูปที่ 5 ผลการสกัดลำดับส่วนแบบ BCR ของนิเกลิ
รูปแบบแสดงผลแบบความเข้มข้น รูปล่างแสดงผลแบบเบอร์เช็นต์

อภิปรายผลการศึกษา ถึงรูปแบบของโลหะหนักในดิน

ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าโลหะหนักที่ศึกษา กระจายตัวอยู่ในรูปคงตัวและรูปที่จับกับวัตถุอินทรีย์ในเม็ดคินหมายมากกว่าในเม็ดคินละเอียด ในขณะที่โลหะหนักเหล่านี้ในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสจะเพิ่มขึ้นมากตามก耘ลาย เป็นรูปแบบหลักรูปแบบหนึ่ง หรือเป็นรูปแบบที่มากที่สุดในเม็ดคินละเอียด ทองแดง ตะกั่ว และนิกเกลในรูปที่อะละลายได้ร้ายมีปริมาณน้อยหรือตรวจไม่พบในบางตัวอย่าง ในขณะที่สังกะสีในรูปนิเกลับมีปริมาณที่สูงกว่าโลหะอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด แสดงให้เห็นว่าสังกะสีเป็นโลหะหนักที่ถูกจะได้รับตามธรรมชาติ ซึ่งน่าจะเป็นผลให้สังกะสีในรูปที่อะละลายได้ร้ายในคินปนเปื้อน มีค่าสูงกว่าในคินไม่ปนเปื้อน ซึ่งสอดคล้องกับการแข่งกันดูดซับ (Competitive adsorption) ของโลหะต่างๆ โดยเมื่อโลหะหนักในรูปที่อะละลายได้รับถูกปลดปล่อยออกจากสู่น้ำในคิน (Soil solution) โลหะเหล่านั้นจะถูกดูดซับโดยวัตถุเนื้อดินต่างๆ ผ่านกลไกการดูดซับต่างๆ ซึ่งพื้นผิวสัมผัสที่เกิดการดูดซับมากที่สุดในคินคือพื้นผิวของแร่ต่างๆ ในคินนั้นๆ (Bradl, 2004) ทั้งนี้ โดยทั่วไปแล้วความสามารถในการดูดซับของสังกะสีบันทึกไว้ต่างๆ มีค่าต่ำกว่าตะกั่ว และทองแดง (Smith, 1999) ในขณะที่ความเข้มข้นของทองแดงในคินปนเปื้อนในการศึกษานี้มีค่าสูงกว่าสังกะสีมาก ดังนั้น สังกะสีจึงถูกดูดซับบนพื้นผิวได้ไม่น่าจะ เมื่อเทียบกับทองแดง และตะกั่ว

โดยทั่วไป รูปแบบของโลหะหนักในคินปนเปื้อนจากสาเหตุต่างๆ อาทิ ทางแร่เหมืองทอง (Konradi et al., 2005) โรงแร่แร่ตะกั่วและสังกะสี (Waterlot et al., 2013) เมืองสังกะสี (Sriprachote et al., 2014) เมืองตะกั่ว (Poopa et al., 2015) และการปนเปื้อนจากกิจกรรมต่างๆ ในเมืองหลวง (Acosta et al., 2015) แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของโลหะหนักในรูปที่ไม่คงตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส และรูปที่อะละลายได้ร้าย ในกรณีเหล่านี้ โลหะหนักเคลื่อนตัวจากต้นกำเนิดในรูปที่ไม่คงตัว และเกิดการตกตะกอนหรือจับกับวัตถุเนื้อดินต่างๆ (แร่ดินเหนียว ออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีส และอินทรีย์วัตถุ) ในพื้นที่ใกล้เคียงที่ถูกพัดพาไปถึง ดังนั้น จึงทำให้คินปนเปื้อนเหล่านี้มีสัดส่วนของโลหะหนักในรูปที่ไม่คงตัวเพิ่มมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม สัดส่วนของโลหะหนักในดินเป็นจากการคัดแยกยะอิเล็กโทรนิกส์ในการศึกษานี้ โดยทั่วไปแล้ว กล่ายกับดินที่ยังไม่เป็นเปื้อน ซึ่งหมายความว่า โลหะหนักที่ปนเปื้อนไม่ได้มีแค่รูปที่ไม่คงตัวแต่ pragmatically รูปแบบรวมถึงรูปที่ไม่คงตัวด้วย เมื่อพิจารณาถึงการปนเปื้อนในพื้นที่ศึกษา เศษชากของยะอิเล็กโทรนิกส์จะถูกทิ้งไว้ตามข้างทางตลอดแนวและตามพื้นที่ทึ่งร้าง การปนเปื้อนของโลหะหนักเชื่อว่าเริ่มจากเศษยะอิเล็กโทรนิกส์ที่ร่วงหล่นลงบนพื้นดินโดยตรง ซึ่งในอุปกรณ์อิเล็กโทรนิกส์เหล่านี้มีโลหะหนักหลายชนิดเป็นองค์ประกอบ (Brigden et al., 2005; Wu et al., 2008; Hino et al., 2009; Man et al., 2013) และโดยทั่วไปน่าจะอยู่ในรูปคงตัว (Luo et al., 2011) ความเข้มข้นของโลหะหนักในเม็ดดินละเอียดที่สูง และสัดส่วนของในรูปไม่คงตัวที่สูงขึ้นในเม็ดดินละเอียด แสดงให้เห็นถึงว่ามันถูกปลดปล่อยออกจากยะอิเล็กโทรนิกส์เหล่านั้นผ่านกระบวนการต่างๆ ตามธรรมชาติ และกระจายตัวไปสะสมอยู่ตามวัตถุเนื้อดินต่างๆ ทั้งนี้ กลไกการกระจายตัวนี้เป็นแบบเดียวกับการกระจายตัวของโลหะหนักในดินตามธรรมชาติ ซึ่งมิที่มาจากแร่ ซึ่งเมื่อเป็นไปตามกระบวนการดังกล่าว การปนเปื้อนของโลหะหนักทุกๆ รูปแบบในดินจึงเพิ่มขึ้น

สรุปผลการศึกษา

เมื่อนำผลการวิจัยต่างๆ ที่ได้ทบทวนมาและผลจากการศึกษานี้มาพิจารณาร่วมกัน จึงได้ภาพการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของโลหะหนักที่ปนเปื้อนในพื้นที่คัดแยกยะอิเล็กโทรนิกส์ กล่าวคือ การปนเปื้อนเริ่มต้นจากเศษโลหะและวัสดุต่างๆ ที่เกิดจากการคัดแยกซึ่งส่วนมากเป็นวิธีทางกายภาพ ทำให้พบรูปแบบปนเปื้อนของโลหะหนักในรูปดังเดิมของมัน ซึ่งน่าจะอยู่ในรูปคงตัวเป็นหลัก และเมื่อเกิดการทับถมสะสมผ่านระยะเวลานาน จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลจากปฏิกริยาต่างๆ ในธรรมชาติ โลหะหนักในรูปที่คงตัวจึงถูกกัดกร่อนจะละลายออกไปสะสมอยู่ในวัสดุเนื้อดินต่างๆ ตามแต่ลักษณะของดิน รวมถึงเกิดการลดขนาดของเศษโลหะและวัสดุต่างๆ ดังผลการทดลองในดินละเอียดที่จะพบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างชัดเจนโดยไปสะสมอยู่ในรูปที่จับกับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสในปริมาณมาก นอกจากนี้ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าโลหะหนักแต่ละชนิดมีการสะสมอยู่ในรูปที่ต่างกันไป

ตามแนวทางการกระจายตัวนี้เองทำให้โลหะหนักในดินปนเปื้อนเพิ่มขึ้น ทั้งในรูปคงตัวและไม่คงตัว การศึกษานี้พบว่ารูปแบบของทองแดง ตะกั่ว และนิกเกิลในเม็ดดินขยาย ส่วนมากอยู่ในรูปคงตัว ตามด้วยรูปที่จับกับวัตถุอินทรีย์ ในสัดส่วนที่น้อยกว่า รูปแบบของสังกะสีในเม็ดดินขยายแตกต่างจากทองแดง ตะกั่ว และนิกเกิล โดยกระจายตัวอยู่ในรูปต่างๆ ทั้งหมด ในเม็ดดินละเอียด โลหะหนักในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น จนกลายเป็นรูปแบบหลักของโลหะหนักที่ปนเปื้อน ทั้งนี้ ทองแดง ตะกั่ว และนิกเกิลในรูปที่จะละลายได้ง่ายมีสัดส่วนที่น้อยมากหรือตรวจไม่พบ แต่สำหรับสังกะสีมีปริมาณมากกว่าโลหะอื่นๆ อย่างชัดเจน ซึ่งแสดงถึงลักษณะสมบัติที่จะละลายได้ง่ายของมัน

ทั้งนี้ การที่พบว่าโลหะหนักที่สะสมในดินละเอียดอยู่ในรูปที่จับกับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสเป็นหลัก ซึ่งเกิดการปลดปล่อยออกมายได้เมื่อยูในสภาพไร้อากาศ ทำให้น่าเป็นห่วงว่าอาจเกิดการปลดปล่อยลักษณะของดิน เม็ดดินละเอียด โลหะหนักในรูปที่จับอยู่กับออกไซด์ของเหล็กและแมงกานีสจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น จึงเป็นประเด็นที่น่าติดตามศึกษาต่อไป

กิตกรรมประภาศ

งานวิจัยนี้ดำเนินการภายใต้การสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ประจำปีงบประมาณ 2556 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU-56-855-SD) และโครงการแผนพัฒนาวิชาการ จุฬาฯ สร้างเสริมพลังจุฬาฯ ก้าวสู่ศตวรรษที่ 2

เอกสารอ้างอิง

เพ็ญโจน์ แซ่ตติ, สุกรานต์ ใจกลางเมือง, วัลยพร มุขสุวรรณ, สุกาวดี ประทุมชาต. การศึกษาเชิงปฏิบัติการเบื้องต้นเพื่อศึกษาผลกระทบและแสวงหาแนวทางการจัดการของอย่างมีส่วนร่วม กรณีตำบลโคกสะอาด อำเภอช่องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์, 2552.

ศิลปารักษ์ ดำรงค์ (2558). การปนเปื้อนโลหะหนักในดินในพื้นที่ชุมชนคัดแยกยะอิเล็กทรอนิกส์ กรุงเทพมหานคร. วารสารสิ่งแวดล้อม, ปีที่ 19 ฉบับที่ 3.27-39.

ศิลปารักษ์ ดำรงค์ (2559). โลหะหนักในสิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงต่อสุขภาพในชุมชนคัดแยกยะอิเล็กทรอนิกส์ “ชุมชนเสือใหญ่” เขตจตุจักร. วารสารสิ่งแวดล้อม, ปีที่ 20 ฉบับที่ 1. 87-97.

Acosta, J.A., Gabarron, M., Faz, A., Martinez-Martinez, S., Zornoza, R., and Arocena, J.M. Influence of population density on the concentration and speciation of metals in the soil and street dust from urban areas. Chemosphere 134 (2015):328–337.

Bradl, H.B. Adsorption of heavy metal ions on soils and soils constituents. Journal of Colloid and Interface Science 277 1 (2004): 1-18.

Brigden, K., Labunská, I., Santillo, D., Allsopp, M. Recycling of electronic wastes in China and India: Workplace and Environmental Contamination. Greenpeace International, The Netherlands (2005)

Filgueiras, A.V., Lavilla, I., and Bendicho, C. Chemical sequential extraction for metal partitioning in environmental solid samples. Journal of Environmental Monitoring 4 (2002): 823–857.

Fu, J., Zhou, Q., Liu, J., Liu, W., Wang, T., Zhang, Q. Jiang, G. High levels of heavy metals in rice (*Oryzاسativa L.*) from a typical E-waste recycling area in southeast China and its potential risk to human health. Chemosphere 71 7 (2008): 1269–1275.

Hino, T., Agawa, R., Moriya, Y., Nishida, M., Tsugita, Y., Araki, T. Techniques to separate metal from waste printed circuit boards from discarded personal computers. Journal of Material Cycles and Waste Management 11 (2009): 42–54.

Jun-Hui, Z.J., Hang, M. Eco-toxicity and metal contamination of paddy soil in an e-wastes recycling area. Journal of Hazardous Materials 165 (2009) 744–750.

Konradi, E.A., Frentiu, T., Ponta, M., Cordos, E. Use of Sequential Extraction to Assess Metal Fractionation in Soils from Bozanta Mare, Romania. ActaUniversitatisCibiniensisSeria F Chemia 8(2005-2):5-12.

Leung, A., Cai, Z.W., Wong, M.H. Environmental contamination from electronic waste recycling at Guiyu, Southeast China. Journal of Material Cycles and Waste Management (2006) 8:21–33.

Li, J., Duan, H., Shi, P. Heavy metal contamination of surface soil in electronic waste dismantling area: site investigation and source-apportionment analysis. Waste Management & Research 29 7 (2011b): 727–738.

Luo, C., Liu, C., Wang, Y., Liu, X., Li, F., Zhang, G. & Li, X. Heavy metal contamination in soils and vegetables near an e-waste processing site, South China. Journal of Hazardous Materials 186 (2011): 481–490.

NEPC (National Environment Protection Council) (Australian). NEPM Schedule B(3) Guideline on Laboratory Analysis of Potentially Contaminated Soils, (2011).

Man, M., Naidu, R., Wong, M.H. Persistent toxic substances released from uncontrolled e-waste recycling and actions for the future. *Science of the Total Environment* 463–464 (2013): 1133–1137.

Poopa, T., Pavasant, P., Kanokkantapong.V., Panyapinyopol, B. Fractionation and Mobility of Lead in Klity Creek Riverbank Sediments, Kanchanaburi, Thailand. *Applied Environmental Research* 37 1(2015): 1–10.

Puckett, J., Smith T., Byster, L., Westerreit, S., Gutierrez, R., Davis, S. Hussain, A. Exporting Harm: The High-Tech Trashing of Asia. Diane Publishing Co., Darby, 2003.

Robinson, B.H. E-waste: An assessment of global production and environmental impact. *Science of the Total Environment* 408 (2009): 183–191.

Smith, K.S. Metal sorption on mineral surface: An overview with examples relating to mineral deposits. The environment geochemistry of mineral deposits, Part A: Processes, techniques, and health issues. *Reviews in economic geology* 6A (1999): 161–182

Sriprachote, A., Pengprecha, S., Pengpre- cha, P., Kanyawongha, P., Ochiai, K., Matoh, T. Assessment of cadmium and zinc contamination in the soils around PhaTe Village, Mae Sot District, Tak Province, Thailand. *Applied Environmental Research* 36 4 (2014): 67–79.

VROM. Soil Remediation Circular 2009, Ministry of Housing, Spatial Planning and the Environment (Netherlands). 2009.

Waterlot, C., Bidar, G., Pelfrene, A., Roussel, H., Fourrier, H., Douay, F. Contamination, Fractionation and Availability of Metals in Urban Soils in the Vicinity of Former Lead and Zinc Smelters, France. *Pedosphere* 23 2 (2013): 143–159.

Wentworth, C.K. A Scale of Grade and Class Terms for Clastic Sediments. *The Journal of Geology* 30 5 (1922): 377–392.

Wu, B.Y., Chan, Y.C., Middendorf, A., Gu, X., Zhong, H.W. Assessment of toxicity potential of metallic elements in discarded electronics: A case study of mobile phones in China. *Journal of Environmental Sciences* 20 (2008): 1403–1408.

Wu, Q., Leung, J. Y. S., Geng, X., Chen, S., Huang, X., Li, H., Huang, Z., Zhu, L., Chen, J. and Lu, Y. Heavy metal contamination of soil and water in the vicinity of an abandoned e-waste recycling site: Implications for dissemination of heavy metals. *Science of the Total Environment* 506–507 (2015): 217–225.

Zhang, Q., Ye, J., Chen, J., Xu, H., Wang, C. & Zhao, M. Risk assessment of polychlorinated biphenyls and heavy metals in soils of an abandoned e-waste site in China. *Environmental Pollution* 185 (2014): 258–265.

Zheng, J., Chen, K.-h., Yan, X., Chen, S.-J., Hu, G.-C., Peng, X.-W., Yuan, J.-g., Mai, B.-X., Yang, Z.-Y. Heavy metals in food, house dust, and water from an e-waste recycling area in South China and the potential risk to human health. *Ecotoxicology and Environmental Safety* 96 (2013): 205–212.

Zhuang, P., Li, Z.-A., Zou, B., Xia, H.-P., Wang, G. Heavy Metal Contamination in Soil and Soybean near the Dabaoshan Mine, South China. *Pedosphere* 23 3 (2013): 298–304.